

PRIKAZEN PA ŠE NI BILA ZADOVOLJNA. KNJIGA JE GOVORILA SAMO O SREČI DVEH, ONA PA JE HOTELA REŠITI GORJA VSE LJUDI. LISTALA JE DALJE PO KNJIGI. FRKOLINČEK, PAVLINČEK IN MARTINČEK SO SI PA PRAV NATANČNO ZAPOMNILI BESEDILO.

NEPRIČAKOVANO SE JE ZJASNILO BEDNO LICE PRIKAZNI IN S POVZDIGNJENIM GLASOM, KAKOR BI IZGOVARJALA MOLITEV, JE ČITALA:

»ENAKOST, BRATSTVO IN SVOBODA
REŠITELJI ČLOVEŠKEGA SO RODA!«

PRIKAZEN JE ZALOPNILA KNJIGO, REKOČ:

»OZNANJEVALA BOM RESNICO,
ZLOMILA BOM KRIVICO!«

IN IZGINILA, ZAKAJ ZAZNALA JE NAJVEČJO MODROST IN JO POHITELA OZNANJEVAT BEDNIM IN PONIŽANIM,

(DALJE PRIHODNJIČ)

TRI PUŠKINOVE PESMI

CVETKE

Usehla cvetka tu se skriva
v spominski knjigi pred menoj,
in glej, že fantazija živa
prevzela vsa je pogled moj.

Kajera pomlad te je vzknila?
In kje in kdaj? In v knjigo tu
čigava roka te shranila?
In ohranila te čemu?

V spomin li dragega prihoda,
v ločitve žalne li spomin?
V spomin samotnega sprehoda
sred poljskih, logovih tišin?

In živ li on, li ona živa?
Kje srečna in vesela sta?
Morda kot cvetka ljubezniva
umrla, ovenela sta.

Dragotin Kette

ZLATO IN JEKLO

Moje vse! zlato je reklo,
moje vse! dejalo jeklo.
Zvabim vse, zlato je reklo,
zgrabim vse, dejalo jeklo.

Dr. J. Mencinger

ZIMSKI VEČER

(Odlomek)

Burja v meglo nebes krije,
snežna vihra grozno mete:
kakor zver zdaj divje vije,
zdaj zaveka kakor deťe,
zdaj po strehi ostareli,
kriči s slamo, hitro švika,
zdaj ko potnik zakasneli
k nam na okenca potrka...

Ivan Vesel
(Iz »Ruske antologije«)